

HISTORKY Z FASTFOODU

The Best of The Death

Postavy:

LUCIA	predáva jedlo vo fastfoode
JÁN	umýva tam podlahu
TÁŇA	zákazníčka s kufrom
PETER	Jánov priateľ
HOMLES	inventár podniku
PANI	elegantná
DJ	pred chvíľou ohluchol

Deje sa v nočnom fastfoode neďaleko prístavu.

1. Historika s depresívnym psom

Ján umýva podlahu. Lucia sa nudí za pultom. V podniku sedí jediná zákazníčka, Táňa. Pije čaj, sústredená na vlastný svet. Pri nohách má obrovský kufor. Počuť štekot psa.

JÁN To už neni normálne toto.

LUCIA Si zapchaj uši.

JÁN Tak ti na ňom záleží?

LUCIA Keby si mal zviera, pochopíš.

JÁN Mali sme kanárika.

LUCIA Kanárik neni zviera.

JÁN Bol to malý žltý terorista. Už od deviatej večer som nesmel pozerat' televízor, aby som ho nezobudil. A keď som ráno mal Káčerovcov, zase sa nesmeli pozerat', lebo ešte spal. Všetko mu dávali! Klietku mal zakrytú dečkou, čo som vyšival v škole. A môj domček z PIKO železničky mal miesto bidla. Najradšej by som mu vykrútil krk.

LUCIA Preháňaš.

JÁN Aj som ho chcel otráviť, ale nezobal to. Strašne som ho nenávidel.

LUCIA Mne zase nekúpili psa. Tak som to urobila teraz.

JÁN Matka nikdy nebola ku mne taká milá, ako k tomu vtákovi. Každý týždeň ho kúpala. A jak sa s ním maznala! Tí dvaja mali vlastnú reč! Hodinu si vedeli písať a ani šľak im nerozumel. Vtedy sa dala krájať jak perník. So mnou tak nikdy nehovorila. *(pes stále šteká)*

TÁŇA Prosím vás, ešte čaj. *(Lucia donesie zákazníčke čaj. Táňa nechá vrecko vonku a pije len čistú horúcu vodu)*

LUCIA Už má tretí. Pije len horúcu vodu. *(ukáže Janovi nerozbalený čaj) Sáček vždy vráti. (zozadu stále zavýja pes) Zober to za mňa, dobre? (odbehne za psom)*

JÁN Keď ho nájde šéf, letíš!

LUCIA *(vráti sa)* Nemôžem ho nechať doma. Má depresiu.

JÁN Tvoj pes má depresiu?

LUCIA Asi mesiac. Len čo zavriem dvere, začne vyť.

JÁN Zapni mu televízor.

LUCIA Chudák, kvôli mne žerie lieky. Také hnusné bobule, čo smrdia jak hovädzí vývar. Po nich strašne chrápe.

JÁN Chrápe?

LUCIA Vedľajšie účinky, vieš.

JÁN Z toho má depresie, že chrápe. Moja matka sa chcela kvôli tomu rozviesť! Kto by mal rád psa, čo chrápe?

LUCIA Ja ho mám rada, náhodou! A dostal to z toho, že je toľko sám. V rádiu hovorili, že zvierat'u, keď odchádzame, treba nechať nejakú osobnú vec. Dám mu Lewisky., čo povieš?

JÁN Tie za dva litre? Ty si neni kompletná!

LUCIA Kamoška nechala myši na balkóne a skočili jej zo šiesteho poschodia. Normálne spáchali samovraždu!

JÁN Nehoda.

LUCIA Zvierací stres.

JÁN S mozgom jak arašíd?! Aký stres s arašídcom, prosím ťa?

LUCIA Možno ich málo hladkali. *(pes zavyje)*

JÁN Nechcem schizáka v kuchyni.

LUCIA Má len depresie!

JÁN Jak šéf vysakoval, keď som tu mal rybičky?!

LUCIA Je za kuchyňou, jasné?

JÁN Sliní na betón.

LUCIA Nesliní. Smeje sa.

JÁN Schizáci sa nesmejú.

LUCIA Možno trochu sliní. Každý pes sliní. A nevie nadviazať vzťah.

JÁN Čo nevie?!

LUCIA Nebehá za fenkami.

JÁN Prečo by mal behať?

LUCIA V parku napríklad. Sú tam samé fenky a on nič, iba kňučí. Raz som ho doma našla, ako mi skáče na kabelku.

JÁN Tvoj pes to robí s tvojou kabelkou?

LUCIA Mám takú koženú, s prackou. Chápeš, ja ho nemôžem nechávať doma.

JÁN Sem mi dovedieš úchyláka?

LUCIA Nie je tu. Je za kuchyňou, nie vnútri. Chápeš?! Musím mu dať lieky. *(vytiahne koženú kabelku s prackou)*

JÁN   Fuj, to je ona?! Nenos mi to sem!
LUCIA   Nebud' fajnový.
JÁN   Daj to preč!
LUCIA   Iggý! Panička už ide! (*odbehne za psom*)
JÁN   (*kričí za nimi*) Úchylák!

2. Historka z Hamburgu

Pred fastfood prichádza homles. Pred sebou tisne fúrik plný papierových krabíc s čínskymi nápismi.

HOMLES   Chlapi načali kontajner, bohuprisahám že oni! Ja som nebol prvý! Len som sa kukal. Potom, keď si nabrali, zobral som zvyšok. Fúrik vrátim. Chlapi by ho stopili, ale ja nie. Ja ho vrátim. (*prezerá si škatule*) Dva deci horúcej vody a máte slížovú jak od pánaboha! Čínske polievky. Mal som ísť radšej do Argentíny... Mohol som! Pred vojnou sa sestry zobrali, predali pol domu, kúpili si lístok na loď a odplávali. Volali ma a ja blbec som nechcel. Buenos Aires je krásne mesto. Samé palmy. Napísal som im, že keď si tam zarobia, prídem. Oni zarobili, ale mňa komunisti nechceli pustiť. Tak som sa vyučil cukrárom a kazil som im zuby! Dobošky, to bol môj odboj! (*otvorí jednu škatuľu a ochutnáva polievku*) Dobré. Také slané. V 63-om som ušiel do Nemecka, chcel som ísť cez Hamburg do Argentíny. Nikdy som neodplával. Robil som v Mc Donalde a nestačil som sa diviť, ako cez tie americké fašírky pomaly preniká do Nemecka slušnosť. Ako octový nálev do uhoriek. Pred mojimi očami sa z tej rozmlátenej krajiny stával normálny štát. Vtedy bol hamburger jak cestovný lístok do lepšieho sveta. Mne sa v mekáči páčilo a tak som zostal tri roky. Spravili ma šéfom smeny, ale ja som stále myslel na toto mesto a v 68-om som sa vrátil. Najprv ma zavreli a zase pustili, potom zase zavreli, ale kto robil hamburgery v Hamburgu, ten prežije všetko. Ja keď cítim prepálený olej, hneď viem, že bude lepšie. Aj keď je to volovina. Šak aj v base sa vyprážalo. Každú nedeľu. (*príde pani*) Milostivá, nechcete čínske polievky? Tomu svojmu za minútu uvaríte!

PANI Chodíte do misijného domu? Mali by ste. Tam dostanete polievku každý deň. Stačí, keď sa pred jedlom pomodlíte. *(pani vojde do podniku)*

HOMLES Keď to v 89-om prasklo, kúpil som maringotku, namaľoval ju na žltó a povedal si – budeš trochu kapitalistom! Bufet Žltá ponorka. Čo som sa ja najzdil po priehradách a po jazerách! Všetci chceli piť a jesť a nevedeli prestať, ako keby tu štyridsať rokov nečapovali pivo. Potom prišiel pápež. Svätý otec za to môže, že dneska som na ulici. Všetci stánkari sme obsadili cestu k letisku, za všetky peniaze sme nakúpili pivo a kofolu a čakali na životný kšeft. Nevie, čo robili oni, ale ja som sedel v Žltej ponorke a rátal som tržbu. Kde som sa ja videl! Par avion Buenos Aires! Potom nejaký idiot zavolať, že je tam bomba, odklonili trasu a pápež išiel úplne inokade. A s ním aj všetci pútnici. V ten deň skrachovala tretina malých živnostníkov v krajine. Párky sa v teple pokazili a museli sme ich vyhodiť. Už to nežrali ani psi z tých domov pri ceste. Keď sa povie pápež, tak dodnes vidím len kopy zelených párkov, vysypané v smetiakoch. Tie táčky fakt vrátim... *(vojde s fúrikom do podniku)*

3. Historika o Táninom lietadle

Pani si pri pulte u Lucie objednáva jedlo. Vchádza homles, Ján umýva podlahu, Táňa pije čaj.

PANI Prosím vás...

LUCIA Čo si dáte?

PANI Nechodí sem toto dievča? *(ukáže jej fotku)*

LUCIA Vy ste z kriminálky?

PANI Nebola tu niekedy?

LUCIA Sem príde tisíc takých.

HOMLES *(objedná si za pultom)* Lucinka, jeden čaj.

JÁN *(homlesovi)* Kde si to ukradol, Jaro?

HOMLES Našiel som. V prístave.

JÁN To tam len tak ležalo, čo? *(číta zo škatule)* Peking.

HOMLES Za korunu jedna.

JÁN Vycúvaj s tými táčkami, kým neprídu policajti.

HOMLES Dáš mi čaj?

JÁN Choď, Jaro, choď, kým sa nenaserem.

HOMLES Dneska som nemal čaj.

LUCIA *(prináša homlesovi čaj)* Tri cukre?

JÁN *(Lucii)* Nepreháňaj.

PANI *(Lucii)* Aj bagetu mu dajte. Na môj účet.

HOMLES Ďakujem, milostivá.

JÁN *(homlesovi)* Ale táčky nabok. *(homles odsunie svoj náklad a sadne si k čaju)*

PANI *(znova ukáže Lucii fotografiu)* Je to strašne dôležité, spomeňte si, prosím. Vysoká, čierne vlasy, stále nosí rifle.

LUCIA Nesmieme sa baviť so zákazníkmi.

PANI Aj mne bagetu. Vegetariánsku.

LUCIA Sadnite si. Donesiem vám ju. *(kričí do kuchyne)* Zapečenú bagetu trojku!

PANI Prosím vás... nechcem zapečenú!

LUCIA *(kričí do kuchyne)* Počkaj!

HOMLES *(pani)* Milostivá, jak sa zapečie, je to eňo - ňuňo!

PANI Bude mi po tom zle. *(Lucii)* Hranolky radšej.

LUCIA *(kričí do kuchyne)* Hranolky!

TÁŇA Už hlásili Amsterdam, prosím vás?

PANI Prosím?

TÁŇA Či nehlásili Amsterdam.

PANI Amsterdam?

TÁŇA Už hodinu nehlásili nijaký odlet. Všimli ste si? To nie je normálne. Tu sa čosi deje.

PANI Aký odlet?

TÁŇA Majú problémy. Boja sa nám to povedať. To je nenormálne dnes lietať. Minule nejaká Indka vyliala fľašu minerálky a na hodinu zavreli letisko. Prišli tí v skafandroch a povedali, že je to len voda. Jak tú chuderu prezerali. Skoro jej vybrali kameň z čela. To nemá úroveň dnes lietať. Radšej sa ich nepýtam, aby ma nezrušili jak tú Indku. Pozrite! *(ukáže panej homlesa)* Rozdávajú občerstvenie. Čosi sa deje.

PANI Nepotrebuje nič?

TÁŇA Keď sa niečo deje, tak sú strašne milí. Nalievajú alkohol a rozdávaajú perá. Ja som už toľkokrát letela. (*Lucia prináša hranolky*)

LUCIA Ukážte. (*prezerá si fotku od panej*)

PANI Tri týždne, čo odišla.

LUCIA Nevidela som ju. (*odíde*)

HOMLES S dovolením, milostivá? (*prezerá si fotku*)

PANI Videli ste ju?

HOMLES Pár krát. Vždy som sa ju bál osloviť.

PANI Kde?!

HOMLES Neodvážil som sa ju sledovať. Ja som bol vždy taký. Mňa ženy museli načat' prvé.

PANI Je to moja dcéra! Kedy ste ju videli?!

HOMLES V Hamburgu, v šesťdesiatom šiestom.

PANI Chodte, prosím vás, dajte mi pokoj!

HOMLES Entschuldigen sie bitte. (*odíde na WC*)

LUCIA (*Janovi*) Pod' sem, Jano! Poznáš ju?

JÁN (*prezerá si fotku*) Čo spravila?

PANI Odišla z domu. Ja už chodím aj po diskotékach. Všade ju hľadám. Videla som za noc toľko barov, koľko za celý život nie.

LUCIA Policajti nič?

PANI To je rodinná záležitosť! Aby ju ukazovali v správach? Ešte tak!

HOMLES (*vracia sa z WC a ide k Janovi*) Ty si umýval toalety? Goebbels sa píše s dvomi b.

JÁN Vypi čaj, Juro, a zmizni.

HOMLES Visí to tam na stene. O jedenástej umýval Mussolini, o polnoci Hitler, teraz Goebels. S jedným b.

PETER (*vojde*) Dobrý. (*Ján chce homlesa vyhodit', ten sa bráni*)

HOMLES Ty ma nebudeš komandovať! Ja som robil v mekdonalde, keď tu ste nemali ani makové rožky!

LUCIA (*tíši bitkárov*) Prestaňte!

HOMLES Len raz zatelefonujem a uvidíš!

JÁN (*pustí homlesa*) Máš päť minút, aby si vypadol.

PETER (*Janovi*) Ahoj. (*Ján si ho nevšíma*)

PANI *(príde k pultu)* Ovocný čaj. *(pošepky)* Vidíte tú slečnu s kufrom? Čaká na lietadlo do Amsterodamu! Nezavoláme doktora?

LUCIA Nechcem problémy. *(urobí jej čaj)*

PETER *(zdraví Jána)* Ahoj. *(Ján si ho nevšíma)*

LUCIA *(panej)* Vy ste tu už boli, nie?

PANI *(odškrtnie si v zozname)* Tu som prvý raz. Ešte mám prehľadať dve strany.

LUCIA Musela som vás už vidieť.

PANI S niekým si ma pletiete. *(odchádza s čajom)*

LUCIA Počkajte. Jano! Poznáš ju? Pozerali sme ju pred mesiacom! Imidžová prepádovka!

JÁN Jáj, to je tá! Dobrý večer! *(podáva jej ruku)* Imidžová prepádovka! Jasné!

4. Historika s imidžom

Pani rozpačito stojí s čajom a personál fastfoodu ju priateľsky obklopí.

PANI No, som to ja.

LUCIA Svedčí vám to!

JÁN Podpíšete sa nám na stenu?

PANI *(podpisuje sa na stenu)* Keby som vedela, čo z toho bude, nikdy im neotvorím! Zrovna som vysávala, dcéra utierala prach, bol normálny štvrtok, viete, my upratujeme vo štvrtok, aby sme mali voľnú sobotu, všade v sobotu hučia vysávače, ale u nás len kulmy, my s dcérou sa každú sobotu nahodíme a ideme o šiestej do kostola, na večernú, tam sa stretávame taká partia a po omši sa potom rozprávame na chodníku alebo ideme na čaj, všetci sa pekne oblečieme a urobíme si vlasy, ale nemyslíte si niečo zlé, pekný zvonka sa vie urobiť kdekoľvek, ale znútra vás urobí krásnym iba boh - to mám od nášho farára, strašne milý chalan, nedávno čo skončil seminár, celé mesto naňho chodí, tak vie krásne hovoriť, my chodíme v sobotu, lebo v nedeľu sa naňho nedostaneme, má plné aj ráno aj predobedom, skrátka, tak pekne sme si s dcérou vychádzali až do toho štvrtka, čo u nás zazvonila televízia, otvorím

a najprv som nič nevidela, len samé svetlá, musela som si zakryť oči a redaktorka, viete tá herečka, tá mi hovorí, dobrý deň pani Zdena, tu Imidžová prepadovka a čo vy na to, že do štyroch hodín z vás urobíme nového človeka, chcete? Ani neviem ako som prikývla a oni ma vtiahli do auta len s uterákom na hlave, vysávač som ani nestihla vypnúť, nič som nevidela, lebo mi stále svietili do tváre a stále všetko filmovali a jak som nastúpila do auta, na chvíľu to svetlo zoslablo a stihla som sa ešte obzrieť a uvidela som Elišku, ako drží prachovku s kohútimi perami a ešte som na ňu zakričala, francúzske zemiaky máš v trúbe a už sa to pohlo a boli sme v štúdiu raz dva, všetko bolo ako keď sedíte vo vlaku, čo ide strašne rýchlo, vynárali sa tváre, nakláňali sa ku mne, kulmovali mi vlasy, farbili ma, zatiaľ čo druhé mi robili manikúru a za celé tie hodiny mi nesmeli ukázať zrkadlo, lebo chceli nakrútiť ten môj prvý pohľad, keď sa uvidím nová a krásna a nakoniec taký s briadkou mi dal tento kostým a zrazu bolo všetko hotové a hlas tej herečky mi povedal, pani Zdenka a teraz sa pred zrakmi miliónov divákov pozrite, ako vás Imidžová prepadovka zmenila, teraz! A v zrkadle som uvidela akúsi elegantnú pani v kostýme, čo mi pozerala do očí a to som ja sebe samej pozerala do tváre, ja a predsa nie ja a tak som sa z toho rozplakala a okolo mňa všetko zašumelo, oni si mysleli, že plačem od šťastia, ale ja som plakala od strachu, čo na mňa povedia v sobotu o šiestej v kostole, či som to mala vôbec urobiť, či som mala ísť pred tie svetlá a keď ma dovezli domov, Eliška ma už čakala a ani ma nepobozkala ako inokedy a bola ticho, mlčala aj na obed a takto mlčala aj ďalšiu sobotu, keď sme zase išli do kostola a ja som sa len tak prešuchla okolo lavice, že idem niekam dozadu, ale organ vtedy prestal hrať a ten zlatý farárko povedal, privítajme našu sestru Zdenu, ktorá ukázala miliónom ľudí, že aj viera môže byť krásna a ja som musela ísť stredom po koberci až do čestnej lavice a farárko všetkým hovoril, naša sestra Zdena má v sebe nové svetlo, pripáľme sa od našej sestry a všetci sa ma dotýkali a podávali mi ruky a tým sa akoby rozsviecovali, v každom som zažala takú dušičku ako malý televízor, celý kostol svietil ako nikdy predtým a farárko nás pozval k sebe na kakao a Eliška tam uňho sedela, akoby z nej trhali perie a na druhý deň v obchodoch ma

odrazu začali zdravieť predavačky, písali mi ženy z celej republiky aj niekoľko veľmi slušných vdovcov sa chcelo zoznámiť a Eliška stále nič nepovedala a jedného dňa, keď som prišla z práce, som ju nenašla doma a odvtedy ju hľadám.

JÁN Neni u frajera?

PANI Eliška nemá chlapca! Ja ju ináč púšťam aj na diskotéky, aj jej dám stovku do ruky, nech sa baví, ale o jedenástej je vždy doma, ani jej nemusím hovoriť.

LUCIA Prestane ju to baviť a príde, uvidíte.

PANI Ďakujem vám, ďakujem. *(sadne si)*

TÁŇA Prosím vás, ešte čaj.

LUCIA Idem!

JÁN *(pošepky)* Ty by si sa vrátila? *(Lucia si poklope prstom po čele)* Vieš, tá z Trnavy, čo dávali minule, tú mám radšej. Dala si vsadiť do nosa ametyst. Akože liečivá sila, chápeš. Hneď vidno, keď ľudia na sebe zapracujú.

5. Historka nebude

Peter sa snaží zaujať Jánovu pozornosť, ten ho ignoruje.

PETER Počkaj predsa.

JAN Čo sem lezeš?!

PETER Chýbaš mi.

JAN Neotravuj.

PETER Sponzori ma kvôli tebe vyhodili z domu.

JÁN Nemáš sem chodiť. *(homlesovi)* Päť minút! *(homles sa zodvihne a tisne von táčky s polievkami)*

PETER *(pozoruje homlesa)* Čo je to za vtáka?

JÁN Robieval u nás v kuchyni, ale už nemá papiere.

PETER Nespáva na záchode? Minule som ho videl.

JÁN Sedel v base so šéfovým fotrom. Nemôžem mu ani jebnúť. Hneď by som letel.

PETER Zavri oči.

JÁN Načo?

PETER Prekvapko. *(Ján zavrie oči a Peter ho pobozká)*

JÁN Kretén blbý! Vypadni! Hovoril som ti, nechod' sem!

PETER Počkám ťa.

JÁN To skončilo, jasné? Je koniec!

PETER *(podáva mu igelitku)* Zabudol si si jogurty.

JÁN *(pozrie do igelitky)* Šak sú nafúknuté!

PETER Je leto.

JÁN Mohol si ich rovno vyhodit'.

PETER Vyhodím ich a budeš nadávať? Rok mi budeš pripomínať, že som vyhodil dobré jogurty?!

JÁN Ale, nebavíš ma. *(začne umývať podlahu)*

PETER Neposer sa.

JÁN Ty sa neposer.

PETER Prepáč. *(homles položí fúrik, má bolesti, pridrža sa stien a pomaly ide na záchod)*

PANI *(príde k nemu)* Nie je vám nič?

HOMLES Mohli by ste mi pomôcť? Stačí po dvere.

PANI Mali by ste ísť do nemocnice. Neudržím vás. *(sahnú si)*

HOMLES Už dávno som nebol tak blízko k žene.

PANI Dovoľte?!

HOMLES Nemusíte sa hneď urážať. Ja už ženy neobťažujem. Teda, ak nie sú zdravotné sestry. *(vytiahne škatuľku liekov)* Na tabletky nemám a čípky sú lacnejšie. *(postaví sa a ide na WC)* Ja sám. Ešteže Goebbels to tam udržuje čisté. *(odíde)*

PETER *(Jánovi)* Bolo nám v Grécku zle?

JÁN Mám robotu. *(umýva podlahu)*

PETER Sponzori povedali, že ak poletím s tebou na Chalkidiki, že ma vyrazia z domu. Ale ja som v pohode! *(sadne si k Táni, ktorá pije len horúcu vodu)* Bohovský čaj. Číňania mu hovoria biely. Budhisti sa ním vraj očisťujú.

TÁŇA Neviete, kedy to letí?

PETER Čo má letieť?

TÁŇA Linka do Amsterodamu.

PETER Do Amsterdamu?
TÁŇA Let 216.
PETER Vy chcete letieť do Amsterdamu?
TÁŇA Mešká najmenej hodinu.
PETER Jak sú tam samé bicykle, do toho Amsterdamu? Odtiaľto vám ide akurát loď do Budapešti.
TÁŇA Určite to agentúra hodí na mňa, že som porušila zmluvu, ako keby som mohla za blbé lietadlo!
PETER Ráno som doletel z Grécka.
TÁŇA To je nenormálna smola! Vždy keď letím sa čosi deje!

6. Historka hluchého DJ-a

Dovnútra vtrhne DJ a hovorí strašne nahlas.

DJ Niečo slané, rýchlo! Hranolky! Dajte mi hranolky a veľa soli, díky! (*solí si soľničkou rovno do úst*) Máte tu nejaké rádio?
LUCIA Veď hrá. (*v podniku hrá tichá konzumná hudba*)
DJ Môžete to zosilniť? Na chvíľu? (*hudba hrá hlasnejšie*) A korenie ešte. Taký ten mlynček jak by bol. (*Lucia mu donesie mlynček s korením, DJ si sype do úst*) Pridali ste hudbu?
LUCIA Reve.
DJ Díky, stačí. (*hudba hrá opäť tichšie*) To je zlé. To je veľmi zlé. Môžete mi dať niečo strašne horúce? Ale strašne! A potom zmrzlinu!
LUCIA Ja neviem, čo chcete.
DJ Také vrelé, viete, raz som sa v mekáči popálil na jablkovej taštičke, tak mi ju zohriali, že keď som zahryzol, obľiala ma plnka jak žeravá láva!
LUCIA My tak nezohrievame.
DJ Podpíšem vám reverz, že to chcem, nebudem vás žalovať, krista, len mi čosi horúce dajte a k tomu ešte tanier zmrzliny! (*dá jej hrst' peňazí*) Rýchlo, dobre?! Priatelia, možno ste hladní, je to problém, viem, ale ja mám tiež poriadny problém! Ohluchol som! Asi pred hodinou mi v hlave urobilo cvak a čosi mi vytiahlo kábel. Chápete? Potrebujem ten kábel strčiť nazad. (*Lucii*) Už to zohrievate?

LUCIA Na vaše riziko. *(podá mu pariacu sa tácku a druhú s kopčekom zmrzlíny, DJ všetko ochutnáva a reve od bolesti)*

DJ Á, to je peklo, absolútne peklo!

JÁN *(pozoruje hosťa)* Pakáreň.

DJ Dáte mi hudbu? Naplno? Moja zlatá, prosím! *(hudba hrá veľmi nahlas)*
To je zlé, veľmi zlé. Ide tá hudba? Fakt? Nepočujem! Nemáte vanilkovú?

LUCIA *(reve)* Len čo-ko-lá-do-vú!!!

DJ Prechodná porucha sluchu. Dúfajme, dúfajme, starec, že naozaj prechodná, že budeš len prechodník a nie trvalník, lebo ináč si vprdelník, krista, hlbokodoprdelevprdelník, je to zlé! Je to zlé! Nepočujem nič!

PETER Môžete to stíšiť?! *(hudba hrá zasa ticho)*

DJ *(reve k hosťom)* Ďakujem, za pochopenie, ďakujem, jedzte, priatelia, príjemné trávenie!

LUCIA Zoženiem aj vanilkovú, ak chcete.

DJ *(nerozumie, preto Lucia píše odkaz)* Vy ste fajn baba, ďakujem. Raz som bol hrať v Rusku a domáci ma naučili, že keď sa strašne opijete, musíte sa prebrať niečím ostrým. Zobudiť zmysly, chápate? Chuť, čuch, hmat a tak. Preto jem horúce veci. Nemáte tu sprchu?

LUCIA Vzadu.

JÁN Ti preskočilo? To je služobná!

DJ Čo hovorí?

JAN *(reve)* To je sprcha len pre nás!

DJ Podťte nabok. *(chce šepkať, ale stále reve dosť nahlas, dáva im peniaze)* Chcem si dať ľadovú sprchu. Stačí?

LUCIA Bude príser.

JÁN *(vezme si peniaze)* Nech ide. *(zavedie DJ-a do sprchy a hneď sa vráti)*

LUCIA Ty si neni kompletný?

JÁN Tu máš. *(podáva jej peniaze, Lucia nechce)* Ako chceš. *(nechá si všetky peniaze, ozve sa strašný štekot a DJ vybehne)*

LUCIA *(beží za psom)* Iggy, ľahni!

DJ Skoro ma pohrýzol! Nepočul som ho, veď bola tma. *(Ján mu vracia peniaze, DJ nechce)* Urobíš niečo pre mňa?

JÁN Ako čo?

DJ Ubal mi jednu do hlavy, ale tak fajnovo, aby si mi neublížil.

JÁN Nemôžem biť hostí.

DJ Málo som ti dal?

JÁN Dost', ale...

DJ Pomáhaš človeku, chápeš? To neni bitka. Chápeš? To je pomoc.

JÁN Neviem...

DJ Ja by som ti jebol aj zadarmo.

JÁN Bacha na reči.

DJ No vidíš. Do toho.

JÁN Určite to chcete?

DJ Jasné, jasné.

JÁN Nie tak nahlas.

DJ Poďme! Do toho!

JÁN Ale len jednu! (*idú dozadu, počuť rachot - spadnú prázdne prepravky a vynorí sa DJ, držiac si krvavý nos*)

DJ Je to zlé, starý, je to zlé! (*zúrivo šteká pes*) Nič nepočujem!

7. Historka o jogurtoch a fotosyntéze

Ján umýva podlahu. Homles vyjde z WC, pani mu pomôže a sadnú si k stolu.

HOMLES Viete, čo moja sestra Mária urobila prvé, keď doplávala do Buenos Aires? Kúpila si od takého otrhaného decka v prístave banány a dala mu celý dolár. Viete, čo v tridsiatom piatom znamenal dolár? Mária, to bol rodinný grand, nehorázne tringelty rozdávala všade, aj keď na chleba nebolo. A povedala Anne, tej mojej druhej sestre, že naschvál urobila tomu decku radosť a ono bude mať pekný deň. A viete, čo sa stalo? Išli hneď na ten imigračný office a keď večer vyšli aj s papiermi, že ich teda Argentína srdečne víta, sestričky moje drahé, pred úradom stálo asi tisíc deciek, každé malo v rukách banány a jedno cez druhé kričali – María, banána! María, banána! Išli za nimi až tri kilometre do starých kasární, kde prvý polrok bývali. To bola, prosím, moja sestra.

PANI Ja som nikdy prepitné nedala. Keď som niekde spokojná, pekne sa usmejem. A viete, že to stačí?

JÁN *(Lucii)* Stačilo ti, bejby?

HOMLES Maríá, banána! Maríá, banána! A ja som ostal doma. Aspoň že sem sa dá chodiť na čaj. Každý deň mi tu dajú čaj a na obed teplé. V zime mi dajú čaj aj v noci. Sú tu na mňa veľmi dobrí.

PETER *(Táni)* Boli ste už v Grécku?

TÁŇA Fotila som tam kolekciu.

PETER Ste modelka?

TÁŇA Pri takom jazierku pod Olympom. Nejaké oko.

PETER Divo oko? Tam som bol zrovna s kamošom. *(pozerá na Jána, ktorý ho ignoruje)* Nechápem ten ich jogurt, taký hustý som nikde nejedol. Doma nás poľnohospodári odrbávajú. Že smotanový, ale to nemá grády. Tu nikto nevie, čo je smotana. Zato tam je nenormálne silná smotana. Kamoš sa spálil a tak som mu ten grécky jogurt natieral na chrbát. Do večera bol zahojený. Grécke slnko, to je sila. Aj rajčiny sú tam sila, aj tráva. Možno preto tie ich kravy mixujú také superjogurty. To sa im to pasie pod Olympom.

TÁŇA Nejem jogurty.

PANI *(volá Luciu)* Slečna, prosím vás! *(Lucia príde)* To nie sú živé hranolky, však?

LUCIA Ako, živé?

PANI Zo živých zemiakov.

LUCIA Sú mrazené.

PANI Ale mrazené môžu byť živé.

LUCIA Normálne hranolky.

PANI Ja poznám, keď je hranolok z jedného kusa. Tento je pomletý.

LUCIA My máme všetko mrazené.

PANI *(číta z letáka na podnose)* Vraj prvotriedne slovenské potraviny z úrodných nížin.

LUCIA Pani, ja to nesejem.

PANI Veď sa neurážajte.

LUCIA Ja sa neurážam.

PANI Náhodou chápem mladých ľudí. Aj Eliška keď počúvala také to duc-duc-duc, viete, išla som do jej izby a hovorila, že to nemusí stíšiť. Že len chcem vedieť, čo má rada, aby som jej lepšie mohla rozumieť. Duc - duc, viete?

LUCIA Techno?

PANI Keď som jej povedala, že to nemá melódiu, skoro sa urazila. Techno, hovoríte? Tak som si to tajne od nej nahrála a keď ju prišli pozrieť kamarátky z učňovky, ponúkla som im kávu, koláče a tú ich muziku. Tie vám pozerali, akú má Eliška mamičku! Potom to viac nepočúvala, chápete to? Matka jej to dovoľí a ona... ktovie, čo teraz počúva... moja Eliška... *(rozplače sa)*

LUCIA *(vezme hranolky)* Chcete to vrátiť?

PANI *(ovládne plač)* Takéto zemiačiky vždy jedávala, ale živé, viete, hranolky z jedného kusa. Ešte kečup. *(Lucia odíde, k Táni)* Mali by ste čosi zjesť. Opuchnete od tej vody.

TÁŇA Dnes nikto nevie správne piť, preto je vo svete toľko nešťastia. Prečo je v Afrike tak zle, viete? Lebo pijú málo vody. Keď som robila v Paríži, hovorila som to na raute jednému diplomatovi a on sľúbil, že to povie Chiracovi. Naši na záhrade stále polievajú. Minú za vodu viac ako za mäso. Tam sa chodím opaľovať, keď mám voľno, v chate sú staré časopisy a tam som si všetko našla. Keď mám čas, odpočívam s nohami v zemi. Zahrabem si chodidlá a hlina vytiahne zo mňa všetku únavu. To je prvých desať minút a druhých desať minút mi zem energiu vráti a nabije ma ako batériu. Po dvadsiatich minútach sa ale musíte vyhrabať, lebo by vám prepálilo auru. Keď fotím vonku, nechodím na večierky, aj tak tam nesmiem jesť, lebo by som neobliekla kolekciu. Radšej idem do agentúrneho bytu, vyjdem na balkón a natiahnem ruky k slnku. Tu medzi prstami, ako mám bielu kožičku, vidíte? To sú chlorofylové blanky, lebo každý z nás bol v minulom živote rastlina. Málokto o tom vie a preto je toľko hladu na svete. A pritom je to strašne jednoduché. Natiahnete ruky k slnku a ste najedená. Veril mi to aj ten diplomat, išla som s ním na izbu a tam sme sa do rána rozprávali o vode a kvetinách a on to povie Chiracovi. Keď dobre rozťahnem prsty, Slnko mení môj chlorofyl na všetko potrebné. Ako kvet. Preto

treba telo polievať, aby nevyschlo. Ja sa z toho aj ináč potím, ako fialka.
(Táňa chodí po fastfoode a nechá sa ovoniavať rozpačitými hosťami)

DJ *(ovoniava Táňu zďaleka, stále hovorí veľmi nahlas)* Ja vás cítim aj na päť metrov! Fialky! Čo? *(Táňa si zrazu naľakane sadne a s nikým sa nebaví)* Ja všetko zaňuchám! Ale čo z toho?! Vymeňte mi nos za uši a dám desať tisíc! *(homles, ktorý dosiaľ spal za stolom, spadne na zem, pani mu pomáha vstať)*

HOMLES Veľmi sa ospravedlňujem.

PANI Mali by ste ísť na vzduch.

HOMLES Neznášam čerstvý vzduch. Mám rád, keď vyprážajú. *(ide na WC, pani mu chce pomôcť)* Ja sám! *(odíde)*

LUCIA Ani nepamätám, kedy som mala normálnu nočnú.

JÁN Predvčerom.

LUCIA Hare Krišna do pol tretej?

JÁN Akurát spievali pred výkladom.

LUCIA Keď prídem domov, aj hodinu som pod sprchou. Ten fritézový smrad sa nedá umyť. Som nacucnutá olejom jak pomfrit.

JÁN Namoč rožky do mlieka a daj ich na kožu. Do desať minút všetko vytiahnu.

LUCIA Vážne?

JÁN Grécky jogurt by to stihol za minútu.

PETER V mori som videl muža. Strašne tučný chlap, celý biely, jak sa ešte nestihol opáliť. Keď mu voda siahala po krk, začal vo vlnách baletiť. Normálne robil všelijaké tie plié a demi plié a jak ho tá voda nadnášala, ten balet bol trošičku spomalený a zároveň ľahučký, bola to sila teda, držal všetky tie polohy, krútil rukami, mal zavreté oči a dlabal na všetkých okolo. Tučný chlap tancuje v mori! Viete, že sa nikto nesmial?

JÁN Že Grécko?! Že kolíska civilizácie?! Hajzlový papier hádžu do koša, lebo majú tenké rúrky! Dobrá kolíska!

DJ *(postaví sa, vonia, potom Lucii)* Teraz robíte sójovú fašírku!

LUCIA Ano.

DJ Možno sa chytím ako degustátor!

JÁN *(Lucii)* Niekedy sa po šichte zamknem doma a vyjdem až na druhú smenu. Nemôžem ľudí ani vidieť.

- LUCIA Totálne sú vymletí.
- JÁN Kupujem len zatavené časopisy. Aby ich nejaká baba v stánku nedochytala.
- DJ *(stále kričí)* V nedeľu hrám oldies, v pondelok v klube Tráva, v utorok komerciu a v stredu k jedlu v Pizza now! Boli ste tam? Imidžový podnik! Čašníčky roznášajú všetko na korčuliach.
- LUCIA Nevieť sa korčuľovať.
- DJ Vo štvrtok hrám čiernu hudbu, v piatok česko-slovenské hity a v sobotu všetko.
- LUCIA *(Jánovi)* Ja zase chodím tancovať. Vezmem si fľašu vody a tancujem, jak dlho vydržím. S nikým sa nebavím a tancujem. Keby sa dalo, ostanem aj celú noc, ale o tretej idem vždy za psom.
- JÁN To je paráda, keď som sám doma, dobre sa osprchujem, sadnem si do kresla s časákom a pomaly na kraji odstihnem igelit. Normálne počujem také – sssa! Nasaje vzduch, ako keď otváraš vákuovú kávu.
- DJ Zrazu mi spravilo v hlave cvak! Čosi mi vytiahlo kábel! Hral som ďalej, nikto si nič nevšimol, miešal som cédečká, čísla na pulte mi sedeli a ľudia sa v tichu knísali ako lode.
- JÁN Listujem si časákom, pozerám reklamy na kozmetiku, aj ten papier tak dobre vonia jak kozmetika a je nenormálne ostrý. Aj sa porežem, dám prst do úst a pozerám si tie fotky, jak sú tam ľudia dobre oblečení a čo robia a chcem tam byť s nimi.
- DJ V nedeľu som robieval súkromné párty. To mi ešte držal kábel!

8. Historika s operou

DJ rozpráva svoj príbeh, možno tu zaznejú operné ukážky.

- DJ Zažil som pri muzike nenormálne veci! Fakt! Raz mi došiel list. Papier najmenej za tisícku. Voňal čudnými kvetmi. A spiatočná adresa z Rakúska. Tak to začalo. V obálke tučný šek. Platili vopred. Malo mi to byť podozrivé, tá suma. Písali, že počuli o mne, že som najlepší DJ v Bratislave, čo je konina, ale kto by nenaletel, ak s tým príde šek? A že počuli, ako sa vyznám v operách a či budem taký láskavý a zavolám na

uvedené číslo. Chceli len operu. Už som robil striptízové večierky aj kohútí zápas. Ale párty z operných diskov? Navyše v Rakúsku? Kde je viac dídžejov jak kockového cukru? A každý domovník spieva Mozarta? To mi malo byť podozrivé. Ale ja chobot nenásytný som naložil do auta kufre s muzikou, aparáturu a išiel som. Po hranice ešte ako tak, ale odtiaľ som trochu blúdil, aj keď mi poslali mapu. Nakoniec to bolo len hodinu za čiarou. Trojitá brána a pes, ktorému by ste povedali grüsgott!, aj keby bol za nepriestrelným sklom. Dom teda hnusný jak hlavná stanica, luxusný samozrejme, ale hnusný bol, dám krk za to, že tam cez vojnu sedelo gestapo. A nikde ani nohy. O to sa predsa musí starať najmenej desať ľudí, o taký tučný barák, nie? Kto tam povysáva? Aj tam padá prach! A nikde nikto. Samozrejme, iba domáci. Obaja okolo šesťdesiatky, modrookí blondáci jak z reklamy, on suchý, maličký, ona trochu pri tele, ale musela byť krásavica, to sa na žene hneď vidí, že kedysi to bol vlajkový krížnik cisárskej flotily! A hneď že čo pijem a či nebudem večerať a či som spokojný s honorárom a či mám, čo chceli! Otvoril som kufre, ani nežmurkli a to z mojej kolekcie by sa zbláznil aj Pavarotti! Disky som mal už pripravené, nepovedal som vám, že v liste mi dali zoznam s presným poradím, čo mám hrať. Nahodil som mašinky, nastrkal káble, aj čosi popil a zjedol a oni len tak postávali pri okne a čosi šepkali a dívali sa do záhrady a ja hovorím, ideme? Oni že môžeme začať. Ešte stále mi to nebolo podozrivé, dal som prvý disk, famóznou Madam Butterfly, ako pomaly vykašliava tie geniálne pucciniovské chrchlíky, ktorými si vykašľala nesmrteľnosť a potom to jej harakiri, keď sa Linkerton vracia po dieťa a oni sedeli, držali sa za ruky, to ma vždy vážne berie, keď vidím gerontov, ako sa stískajú, mali pred sebou dvojlitrovú karafu pomarančového džúsu, pomaly z nej upíjali a ja som sa rozbiehal, Elektra, vážení, prilieta na krídlach pomsty a sekerou zabíja Klytaimnestru a jej milenca Aegistha a hneď nato som nasadil štvrté jednanie Othella, tú verdiovskú stranguláciu nevinnej manželky, už som odpaľoval kus za kusom a pri štvrtej árii, pri Toske vrhajúcej sa z výšky na smrť mi to konečne došlo, chobotovi starému, kde som mal rozum, pako, veď ja hrám samé árie o smrti, všetky speváčky zomierali sopránom a muži sa lúčili tenorom, tie libretá boli vážne

sračka ako väčšina romantických opier, ale muzika ich podržala, muzika vždy podrží. A to som hral iba veci podľa ich výberu, hral som na morbidnej párty, hral som The Best of The Death, inokedy by som sa zasmial, ale oni len sedeli, vypili už pol karafy a keď som zahlasoval Donizzetiho, tú pasáž ako sa tenor Edgar prebodne v okamihu, keď umieráčik oznámi smrť Lucie de Lammermoor... prestali sa hýbať, to mi už dávno bolo všetko jasné, prečo tam okrem nás nebolo ani nohy, ale hudba ma držala a ja som sa držal hudby, to boli moje koľajnice, oni boli už dávno na druhom brehu a miesto Chárona ich viezol drbnutý DJ, čo za peniaze berie striptízové večery aj kohútie zápasy, ale toto je aj naňho veľa, zbalil som kufre, ježiškove husličky, teraz ma zavrú, hovoril som si, nemám svedkov a vonku ma už čaká nasrané Geheimstatapolizei, ale v pohode som nastúpil do auta a mazal som preč od toho domu a do hodiny som prekročil hranice a u nás som hneď odbočil do poľa, jak sú tie staré bunkre a na fleku som vypil tú štvorrožovú whisky, čo som im zobral zo stola a zobudil sa na druhý deň s hlavou na volante, jak trúbim na celé kolo ako tí zastrelení z filmových naháňačiek.

9. Historka o virtuálnom džiháde

DJ si sadne. Zozadu začne zavýjať pes.

JÁN (Lucii) Teda sila toto.

LUCIA Zajtra nechám Iggyho doma.

JÁN Super.

PETER (Jánovi) Nezahráme si?

JÁN Daj pokoj.

PETER Na Chalkidikách si hovoril, že si doma zahráme.

JÁN S tebou už nehrám.

PETR Ty si to chcel.

JÁN Zrazu ťa to baví.

PETER Naposledy.

JÁN A povedal si, že je to blbosť.

PETER Až taká nie.

JÁN Fakt?

PETER No nie.

JÁN Len aby. Končím ráno o ôsmej. Ale nič to neznamená, jasné?

PETER Jasné

JÁN Len hráme.

PETER Jasné.

JÁN U teba či u mňa?

PETER Sponzori ma vyhodili!

JÁN *(Lucii)* Nemôžeš vypnúť toho psa?!

LUCIA Čo ti furt je?!

PETER *(Lucii)* Je našťvaný.

LUCIA Vidím.

PETER Veď jej povedz, čo hráme.

JÁN Ju to nebaví. Nemá počítač.

LUCIA Mailujem z kaviarne, náhodou.

PETER Úplne šialená hra. Jan ju stiahol z internetu. Že Džihád.

JÁN *(Lucii)* Sú tam len arabské titulky, ale zvládla by si to. Vyberieš si najprv mesto, v ktorom chceš bojovať. Môžeš si kliknúť všetky hlavné mestá.

PETER Paríž, Rím, Washington, Berlín a tak.

JÁN Na začiatku lietaš na takej zlatej knihe a z nej strieľaš laserové pecky. Obrana je väčšinou veľmi slabá, tak môžeš strieľať koľko chceš, lebo máš neviditeľný štít, čo tí dole nevedia.

PETER A perú do teba úplne zbytočne.

JÁN Nezložia ťa ani po dvadsiatich minútach.

PETER To ti úplne stačí, aby si zapálila mesto. A dobrá prdel je, že si môžeš kliknúť aj Prahu.

LUCIA Bratislava tam neni?

PETER Načo je komu Bratislava?

JÁN Grafika za moc nestojí, ale je to sranda. Ten programátor Prahu jakživ nevidel, lebo chrám Svätého Víta dal dobrý kus pod Hradčany, niekde na Kampu, Petřín spravil veľký jak Eifelovku a Vltava tečie opačným smerom.

LUCIA Čo ako tam robíš?

JÁN Polietaš si nad mestom, hodíš na Václavák nervový plyn, alebo si zastrieľaš na Hrad. Chvíľu ti trvá, kým sa naučíš s tou knihou manévrovať, strašne pomaly reaguje na klávesnicu, ale potom do toho prídeš a na prvý raz trafiš aj Daliborku.

LUCIA To je choré.

JÁN *(smiech)* Orloj sa vydaril, nie?

LUCIA Aj to tam je?

JÁN Vyzerá jak Disneyland.

PETER Môžeš krúžiť nad Staromákom a strieľať jedného svätého po druhom, keď kukajú z okienok.

JÁN Ako na strelnici.

PETER Riadna schíza.

JÁN Dost' ľudí si to stiahlo. Alebo si klikneš Neviditeľného a chodíš po uliciach a dávaš bomby do kaviarní a do kostolov.

PETER Odpálil som Brandenburgskú bránu.

JÁN Ja som zložil Anjelský hrad.

PETER Rím je vymakaný, tam sa dobre bojuje. Aj Londýn má dobrú grafiku.

JÁN Keď trafiš Big Ben, zrazu si rýchlejší, že ťa nestíha ani Harrier. Preto nebombarduj Trafalgar, choď najprv na Big Ben, odpáľ ho a potom v pohode stihneš zapáliť pol Londýna a stále si v časovom limite.

PETER A strašne dobrá muzika zahrá, keď vyhodíš do vzduchu jadrovú elektráreň. Tá kniha, čo na nej lietaš, sa zrazu otvorí a vyjde odtiaľ taký bradatý týpek v bielej košeli a takto ti zakýva.

PANI *(podíde k Lucii)* Nechcem rušiť, ale... ten starý pán je už polhodinu na záchode.

LUCIA Niekedy ho tam necháme vyspať.

PANI Vy ste dobrí kresťania.

LUCIA To je čo?

PANI Vy sa len tak robíte, vy mladí. Že ste takí tvrdí. Ale nie ste takí. Môžem sa vás ešte niečo spýtať? *(Lucii)* Netlačí vás to?

LUCIA Prosím?

PANI Rifle. Máte ich také tesné, že vám musia blokovať krvný obeh. Aj moja dcéra sa tak trápila, až kým som jej jednej noci neprešla celý šatník.

Kúpila som u Vietnamcov riflovinu a našila jej do nohavíc také klíny, aby krv mohla prúdiť.

LUCIA Ešte jedlo?

PANI Na môj účet šalát. *(Táni)* Zeleninku môžete, nie? Keď ste tá kvetina. Aj na záhradke mám vedľa ruží rajčiny. *(zavýja Luciin pes)*

LUCIA *(zakričí do kuchyne)* Jeden šalát!

PANI Radšej bez majonézy. To kvetinám neseď. Musíte čosi jesť. *(personálu)* Je taká chudučká. *(sadne si)*

JÁN *(Lucii)* Iggy ťa volá.

LUCIA *(Janovi)* Má depku.

JÁN Daj mu pirule.

LUCIA Mal sedem. Predávkujem ho.

JÁN Tak mu zanes kabelku.

LUCIA Ty si vážne somár. *(nesie Táni šalát)*

JÁN Keď sa majú radi...

PANI No pekne ham. Ham. *(kŕmi Táňu šalátom a tá pomaly je)* Dievčatká pre krásu urobia všetko a potom majú anorexiu. Ham! *(pes vyje)*

JÁN Jak rozbije záchod, platíš.

LUCIA Čím by ho rozbil? Chvostom?!

DJ *(vyskočí a zreve)* Zbláznim sa z toho ticha! *(všetci prekvapene hľadia)*
Pokračujte. Pokračujte.

LUCIA Nejdem za ním. Musí si to vyriešiť sám.

JÁN Nešteká na Jura?

LUCIA *(Janovi)* Nejdeš tam?

JÁN To si vybav sama.

LUCIA Chod' tam...

JÁN Akurát. Ale schovám mu táčky! *(vezme homlesov fúrik s polievkami a odvezie ho preč a hneď sa vráti)* Jak bude vyskakovať?

LUCIA Vážne, chod' sa tam pozrieť! Prosím! *(podáva mu kabelku)*

JÁN Dobre! *(štitivo si vezme Luciinu kabelku a ide na WC a hneď sa vráti, pes stíchol)* V pohode.

LUCIA Čo tam bolo?

JÁN Čo by bolo. Chod' za pult.

LUCIA Prečo šteká?

JÁN Nepovedal. Šak je v pohode, nie? Nehysterči, hej? (*Lucia ide za pult, Jan ide k Petrovi, šepká*) Peter! Peter! Pod' sem. (*Peter príde k nemu*)
Sedí tam a nehýbe sa!

PETER Kto?

JÁN Homlesák!

PETER Šľahlo ho?

JÁN Nevie!

PETER Čo jak ho šľahlo?

JÁN Krista, neviem!

PETER Mohlo ho, nie?

JÁN Musíme ho odviešť.

PETER Čo ti drbe?

JÁN Nesmú ho tam nájsť. Šéf ma vyhodí. Bude to zas na mňa! Dajme ho preč.

PETER Ja neviem, jak ho šľahlo...

JÁN Chod' do riti, jak mi nechceš pomôcť!

PETER Čo mám spraviť?

JÁN Zober táčky. Chod' okolo na dvor. Vyložím ti ho cez okno.

PETER Bude to na nás!

JÁN Už raz skolaboval, nič to neni. V prístave sa vyspí a bude to. (*Peter vyjde von z fastfoodu, Ján ide na WC*)

PANI (*Táňa zjedla všetok šalát*) Vidíte, že sa to dá. Teraz dostala kvetinka vitamíny aj železo.

TÁŇA Nehlásili ešte Amsterdam?

PANI Ako sa vlastne voláte?

TÁŇA Táňa.

PANI Tánička, teraz sa pekne postavíme, ja vám pomôžem s kufrom a pôjdeme na vzduch, dobre? (*vonku pred výkladom prejde Peter prejde s homlesovým fúrikom*)

TÁŇA Aj vy letíte?

PANI Jasné.

TÁŇA Do Amsterdamu?

PANI Mám letenku vedľa vás. Chcete sedieť pri okne?

TÁŇA Ja sa nikdy nepozieram. *(pani platí, pomáha Táni s kufrom odísť. Zrazu na ulici oslnivá explózia, najprv záblesk silného svetla, potom rachot výbuchu. Sype sa sklo výkladu, padajú stoličky)*

PANI Musíme preč, Tánička!

TÁŇA *(precitne a chvíľu je dezorientovaná, potom odsotí pani)* Pusti ma, ty stará lesba! Zmeškám kvôli tebe lietadlo! Môže ma tu niekto zobrať na letisko?! *(vybehne na horiacu ulicu s kufrom)* Taxi! Taxi! *(pani vybehne za ňou, počuť zvuk požiarnych sirén)*

LUCIA Že to bol plyn? Bol to plyn, že?

DJ *(vstane zo zeme, má zakrvavenú tvár, počúva zvuky z ulice)* Hasiči! Vyladená tercia! Počujete?! *(príde k rádiu a ladí hudbu. Všetky stanice hrajú len nadupané techno, DJ ladí stanicu za stanicou a háda rytmy technohudby)* 122 beatov za minútu! *(preladí)* 138 beatov z minútu! *(preladí)* 145 beatov za minútu! *(preladí)* 160 beatov za minútu!

DJ ladí čoraz rýchlejšie rytmy. Lucia začne šialene tancovať. Vracajú sa Ján s Petrom, chvíľu pozerajú na tancujúce dievča, potom Ján vezme metlu a začne upratovať rozbité sklo. Lucia stále tancuje.

KONIEC